गुणिन (von गुण) 1) adj. a. Theile enthaltend, aus Theilen bestehend P. 5, 2, 47, Vartt. 1. — b) Eigenschaften besitzend, subst. Gegenstand, Object: गुणाना गुणिना चेन Buig. P. 2, 8, 14. Z. d. d. m. G. 6, 14, N. 2. J. 64. 3, 69. गुणिलाङ्ग adj. das Geschlecht des Substantivs annehmend AK. 1, 1, 4, 26. — c) gute Eigenschaften —, Vorzüge besitzend Çveriçv. Up. 6, 2.16. गुणिहिंघ M. 8, 73. J. 64. 2, 78. R. 1, 3, 21. Pańkat. Pr. 7. III, 259. Hiv. Pr. 16. I, 182. R. 64. – Tab. 5, 335. Sib. D. 45, 18. ऋति गुणिनि an einem Glück verheissenden Tage Dagak. 83, 3. — d) mit den Vorzügen von Etwas vertraut: पाडुएयगुणिन (निरुद्ध) Mark. P. 27, 9; vgl. पाडु-एयगुणिन (निरुद्ध) Mark. P. 27, 9; v

गुणीभूत गुण + भूत) adj. 1) untergeordnet geworden, seiner ursprünglichen Bedeutung verlustig gegangen: सर्वर्गप गुणीर्धक्ता निर्विर्धः किं कारिष्यति । गुणीभूता गुणाः सर्वे तिष्ठति पराक्रमे ॥ MBu. 2,670. गुणीभूताः स्म ते 14,2079. — 2) zu einem Vorzuge —, zur Zierde geworden Kavjapa. 48,7. fgg. — Wils. kennt woch folgende Bedd.: invested with attributes, etc.; varied according to its qualities; having a certain force or application, (a word, etc.); vgl. auch woch v. गुणा 1, b.

गुणोश (गुणा + ईश्रा) m. Herr der drei Eigenschaften Çvetáçv.Up. 6,16.
गुणोश्चर् (गुणा + ईश्वर्) m. ein Bein. des Berges Kitrakûța Çabdar.
im ÇKDa.

गुणोत्कर्ष (गुण + उत्कर्ष) m. das Hervorragen der guten Eigenschaften H. 1375. भूगस्तव गुणोत्कर्षमेते विश्वे करिष्यतः R. 1,24,19.

गुएठ, गुएठपति cerhüllen, bedecken, überziehen Duàtup. 32,46, v. l.
मुखम् गुएउतं रूपारेषाना MBu.7,2734. पांशुगुएएठत, रेणु॰, भस्म॰ 1,8040.
3,2338.17145. 4,1122. 5,2909. 13,695. Duaup. 9.18. R. 2,20,32. 42,17.
3. 4. 13. 6,82,8. कालपायोन गुएउता: umstrickt MBu. 6,819. — गुएउत

= गुएउत (s. गुएट्) zerstäubt Raman. zu AK. 3,2,38. ÇKDa. — Wohl ursprünglich identisch mit गुट्ट.

— श्रव dass.: श्रवगुएठासीत (sc. das Haupt) Çऽषेषत. Gaps. 4,12. तद्वगुएठयाम्यातमानम् Makku. 33,12. वसत्तसेनामवगुएठा 177,7. पिचुझीतवारन्यतरेणावगुएठा Suça. 1,57,4. श्रवगुएठत M. 4,49. Makku. 97,25. पटावगुएएठततन् K प्राांड. 26, 78. प्रष्ठचमीवगुएएठत (द्वन्द्विभ) überzogen
Pakkat. 21,13. पाश्रुना सी ऽवगुएठतः MBa. 9,3585. पाश्रुपादावगुएठताः
deren Füsse mit Staub bedeckt sind 3,13382. रजनीतिमिरावगुएठते पुरमार्गे Kumsas. 4,11. — Vgl. श्रवगुएठन.

गुएहन (von गुएह) n. das Verhüllen, Bedecken, Ueberriehen: भूम्म omit Asche Prab. 30,17, v. l. für गुएडन.

गुएर्, गुएउँयति verhüllen; schützen (vgl. गुधर्); zerstampfen Duitte.
32.46. गुएरित = द्वाषत zerstäubt AK. 3,2,38. H. 1483. गुरुगाएउत = रूपित (sic), nach dem Ind. aber zugleich auch = कर्म्बित, खचित Ткік.
3.1.27.

মুট্ড m. N. eines Grases, Scirpus Kysoor (vgl. সমি, welches die Wurzel dieses Grases, nicht das Gras selbst bezeichnet) Roxb., Riéan. im ÇKDa. মুট্ডেকান্থ m. die Wurzel dieses Grases (কাম্ম্) chend. — Vgl. কাট্ডেম্ট্ড, মুট্ডিকা.

गुएडक m. 1) Staub. — 2) Oelgefäss. — 3) ein lieblicher Laut H. an. 3, 36.37. Med. k. 83. — 4) = मलन (ÇKDa.: मलिन) Med. = मलिन H.

an. dirty meal Wills. — Vgl. गुराड्, गृतिहका.

गुएडन (von गुएड्) n. = गुएडन Радв. 30, 17.

गुएउरि।चनिका (गुएउ + स्रीराचन oder स्रा ) f. N. einer Pflanze, = का-म्पित्य Ratnam. im ÇKDs. काएउरि।चनी ÇKDs. u. काम्पिल.

गुएडाला f. N. einer Staude (जलोडूता, गुच्क्रवधा, जलाशया) Råбах. im ÇKDa. N. eines Grases, = गुएडासिनी Råбах. ebend. u. d. letzten W. गुएडासिनी (गुएड + ?) f. N. eines Grases (गुएडाला, गुडाला, गुच्क्रमू-लिका, चिपिटा, तृपापत्री, यवासा, पृथुला, विष्टा, Råбах. im ÇKDa.

गुणिडक m. f. Mehl: गुणिडकै: सितपीतिश्च मण्डयत्ती मृहाङ्गनम् Axan-TAVBATAKATUS im ÇKDa. — Vgl. गुण्ड, गुण्डकः.

সুট্টিরা f. N. der Halle, in welcher das Bildniss Purushottama's, nachdem es auf einem Wagen herumgeführt worden ist, aufgestellt wird, Utkalakhanda im ÇKDa.

गुएथ (!) m. = मनेधुका Катиам. 213 und eben so ÇKDa. — Vgl. गुन्हा. गुएथक (!) n. = ग्रन्थिपर्ण Катиам, im ÇKDa. Unsere Handschr. 124: गुथका.

गुएच 1) parox. (von गुणा) adj. mit Vorzügen versehen: गुएचा ब्राह्मणा: P. 5,2,120, Vartt., Sch. — 2) (von गुणाय) zu multipliciren, die zu multiplicirende Zahl Coleba. Alg. 5.

गुत्से m. 1) Büschel, Bund, Strauss, = स्तवक, स्तम्ब, गुलुञ्क U n. 3,67. Твік. 3,3,444. Н. 1126. ап. 2,578. fg. Мвр. s. 2. — 2) ein Perlenschmuck von 32 Schnüren AK. 2,6,2,7. Твік. Н. ап. Мвр. — 3) N. einer Pflanze (s. यिन्यपा) Н. ап. Мвр. — Vgl. गुट्क.

गुल्सि (von गुल्स) m. 1) Büschel, Bund, Strauss H. 1126. ÇABDAR. im ÇKDa. — 2) = प्रकोणि, welches im Index durch Fliegenwedel umschrieben wird, Taik. 3,2,23. So auch Wils., nach ÇKDa. aber Abschnitt in einem Werke, indem गुल्सकारि schon zum folgenden Artikel gezogen wird. In diesem Falle gehört aber auch प्रकाणि dahin, welches aber ÇKDa. nach derselben Aut. wieder durch चामर erklärt. — Vgl. गट्डिक.

गुत्मकपुष्प (गु॰ + पुष्प) m. N. einer Pflanze. = गुच्छ्कपुष्प = सप्त-

गुत्सार्घ (गुत्स + श्रर्घ) m. ein Perlenschmuck von 24 Schnüren AK. 2,6,2,7. — Vgl. u. गुटकार्घ.

गुद्, गादते spielen, scherzen Duàtup. 2, 23. — Vgl. गूर्द, गुध्.

मुर्दै 1) n. Çânt. 1, 4. Taik. 3, 5, 7. m. n. Darm, Mastdarm, After (n. AK. 2, 6, 2, 24. H. 612): उत्संक्ट्या श्रव गुरं (zugl. vagina) धेहि (रेत:) VS. 23, 21. (उद्रुर्त) हो: पूर्वार्धस्य गुरं मंद्यतः श्रीणिं ज्ञचनार्धस्य TS. 6, 3, 40, 6. Çat. Ba. 3, 8, 3, 18. 4, 3. एवं रुष गुरः प्राणाः समतं नाभि पर्धन्नः 8, 1. 2, 10. Kauç. 45. Kâtı. Ça. 6, 7, 6. fgg. 8, 10. 14. M. 5, 136. 8, 282. Jásí. 3, 93. 95. MBu. 3, 13965. स्यूलाल्लप्रतिवद्यमध्यञ्चाङ्गलं गुरमाङः Suça. 1, 258, 10. 16, 2. 82, 7. 92, 19. 298, 2. 338, 3. Bhác. P. 2. 6, 8. 4, 29, 10. पर्दनं गुरं शब्दे H. 1403. Auch klass. m. H. 612, Sch. Varan. Ban. S. 50, 8. 31, 6. 65, 2. Buác. P. 4, 29, 8. 14. m. du.: गुरं वोष्ट्यो die beiden Banchdarme Jásí. 3, 95. Am Ende eines adj. comp. f. श्रा gaṇa क्राउाद् zu P. 4, 1, 56. auch हिं gaṇa क्राविट्र zu 45. — 2) f. गुरं Çârt. 1, 4. pl. Gedärme R. V. 10, 163, 2. VS. 19, 86. 25, 7. A. V. 9, 4, 14. गुर् : श्रा ल्लाणिंग, उर्गम् 7, 16. 10, 9, 16. 11, 3, 10. Çat. Ba. 10, 6, 4. 1. 12, 9, 1. 3. — Vgl. निरुद्धार्, स्थूलगुर्।